CHRISTIANITAS

Odkaz bl. Zdenky Schelingovej: Odpustenie je najväčšia vec v živote

Mária Magotsová

29. júla 2022 *Cirkev*

Aj keby sme o jej živote nevedeli nič a zapamätali si len túto jedinú vetu, stačilo by to. O sile odpustenia a jeho dôležitosti pre kresťana katolíka sa už napísalo veľa kníh a tejto téme sa venovali mnohí teológovia. Jednoduchá mladá sestra Zdenka Schelingová však dokázala odpustiť svojim katom v okamihu, keď ponížená a dobitá na smrť ležala na betónovej podlahe.

Zdroj: TK KBS

Mučenica komunistického režimu a prvá blahoslavená žena v našich novodobých dejinách, Cecília Schelingová, sa narodila na Vianoce v roku 1916 v Krivej na Orave ako desiata z jedenástich detí. Jej rodičia boli podľa svedectiev statoční ľudia a dali svojim deťom vzornú náboženskú výchovu. Cecília navštevovala ľudovú školu v Krivej a vieme, že spolužiaci ju mali radi, pretože bola usilovná, poslušná a rada pomáhala iným. Keď mala 13 rokov, miestny farár priviedol do Krivej rehoľné sestry z Inštitútu milosrdných sestier svätého Kríža, aby mu pomáhali formovať duchovný život v obci. Ich príklad pomohol rozvoju jej duchovného povolania, ktoré sa u nej prejavilo veľmi skoro. Už ako 15-ročná vstúpila do materského domu sestier sv. Kríža v Podunajských Biskupiciach s rozhodnutím, že zasvätí svoj život láske k Bohu a k blížnemu.

Cecíliini rodičia boli z jej rozhodnutia nadšení a súrodenci hrdí. Absolvovala školu ošetrovateliek a v noviciáte prijala rehoľné meno Zdenka. Po zložení prvých sľubov pracovala na internom oddelení na röntgene na klinike v Štátnej nemocnici v Bratislave, a potom ako ošetrovateľka v krajskej nemocnici v Humennom. Neskôr sa vrátila do Bratislavy ako laborantka a asistentka na röntgenologickom oddelení. Chorým, ktorí tu boli liečení hlavne na rakovinu, sa venovala s príkladnou obetavosťou a láskou.

Zachraňovala kňazov

Po politickej zmene v roku 1948 začala Komunistická strana v bývalom Československu kruté prenasledovanie Cirkvi. Veriaci boli diskriminovaní, biskupi a kňazi prenasledovaní a väznení, rehoľné

kongregácie zlikvidované a ich členovia museli odísť na nútené práce. Sestra Zdenka si uvedomovala potrebu brániť Cirkev, a preto pomáhala pri príprave úteku väznených katolíckych kňazov. Jeden pokus bol úspešný, aj keď iba čiastočne. Začiatkom roka 1952 sa spolupodieľala na organizovaní úteku kňaza Štefana Koštiala, ktorý sa v Štátnej nemocnici liečil na následky mučenia pri výsluchu. Podarilo sa jej to tak, že strážnikovi namiešala do pohára s čajom uspávací prostriedok.

Po kňazovom úteku sa v nemocničnej kaplnke pod krížom takto modlila: *„Pane Ježišu, za jeho život obetujem môj jediný. Pomôž mu ostať nažive!“* Tohto kňaza však pri úteku chytili a 19. mája 1952 odsúdili na 19 rokov odňatia slobody. Ale obeta sestry Zdenky bola prijatá, lebo väzenie prežil a zomrel až keď mal 90 rokov. Druhý pokus o pomoc kňazom bol však neúspešný. Sestra Zdenka Schelingová uverila informácii agenta štátnej bezpečnosti, že troch kňazov a troch seminaristov, ktorí sa liečili v Štátnej nemocnici odvezú na Sibír, kde ich zastrelia. Útek mal umožniť člen väzenskej stráže za finančnú odmenu. Celá akcia však slúžila ako pasca, ktorú pripravila Štátna bezpečnosť.

Zdroj: archív internet

Obetovala svoj život

Sestru zatkli a kruto mučili. Potápali ju do vody, pokiaľ sa nezačala dusiť, naťahovali ju po strop a pritom ju bili. Svedectvo o tom podáva samotná Zdenka.

„Prišla som do väznice, začalo to kopancami. Hodili ma do jedného koryta so studenou vodou a tam ma jedna veľká noha tlačila na prsia. Horeznačky som ležala v tej vode, áno, a tlačila ma na spodok. Ja som sa zadúšala a vlastne som sa topila, ale keď už videl, že strácam vedomie, tak rýchle tú nohu odstránil a zasa, keď som sa nadýchala, znovu ma ponoril do tej vody a tak to zostalo. Tak to išlo celú noc, tie kopance, tá bitka, a potom ma za vlasy vytiahli z tej vody a ťahali ma do jednej miestnosti na betón. Tam ma nechali celú noc v tom mokrom rúchu, ja som nevedela vôbec, či to prežijem, som sa celá chvela, ale prežila som tú noc a ráno začalo vyšetrovanie. Strhli zo mňa šat a nahú ma zviazali. Zviazali mi ruky hrubým povrazom, aj nohy a vytiahli ma škripcom hore až na povalu a zavesili ma na jednu skobu. A takto obnažená, úplne zničená, uzimená, som visela na tej skobe. Potom prišli traja chlapi a šľahali ma obuškami, hlava-nehlava, a najviac ma šľahali na prsiach,“ – povedala Zdenka Schelingová s tým, že tieto procedúry sa opakovali viackrát denne a práve z týchto poranení jej vzniklo v prsiach onkologické ochorenie. Ubitá skoro až k smrti však povedala: *„Odpustenie je najväčšia vec v živote.“*

„A viem, že Pán Ježiš si príde pre môj sľub, pretože som sľúbila svoj život za život kňaza,“ prezradila ešte sestra Zdenka Helene Wildeovej-Kordovej, s ktorou sa stretla vo väznici na Pankráci, a ktorej

jedinej zverila dôležité podrobnosti, predovšetkým o utrpení vo vyšetrovacej väzbe. Jej svedectvo sa stalo známym až po 40-tich rokoch.

Zaopatrená sviatosťami zomrela sestra Schelingová v trnavskej nemocnici ako 38-ročná. V roku 1970 ju Krajský súd v Bratislave oslobodil spod žaloby pre trestný čin velezrady a neskôr Najvyšší súd SSR zrušil rozsudok v celom rozsahu. Za blahoslavenú bola vyhlásená v roku 2003 v Bratislave a pripomenieme si ju v sobotu, 31. júla.

Aká bola sestra Zdenka?

„Sestra Zdenka bola stále pohrúžená do modlitieb. Modlila sa celý deň od rána do večera, neúnavne. A tak som sa jej opýtala jedného dňa: „Sestra Zdenka, prosím ťa, za koho sa ty modlíš tak vrúcne?“ A ona mi hovorí: „No v prvom rade sa modlím za tých, ktorí ma týrali, ktorí ma ponižovali a modlím sa za nich, aby im Boh obmäkčil srdce, aby sa už nikdy neopakovalo to, čo oni robili so mnou.“

Zdroj: www.zdenka.sk

Odkaz sestry Zdenky

„Bojujme bez oddychu i vtedy, keď nemáme nádej, že zvíťazíme. Čo je nás po výsledku? Tí sú vždy najviac vyznamenaní, ktorých si Boh ponecháva pre seba.“

„Nesmútim, keď mi niečo nedajú, čo by mi bolo po vôli. Bože môj, ty si mi viac ako milý predmet. Stále ďakujem Bohu, že mi dal odvahu všetko zanechať.“

„Boh nám dáva práve toľko odvahy, koľko trpíme; keď pridá utrpenie, pridá i milosť.“

„Boh je neustálym svätým prijímaním pre dušu, ktorá vykonáva jeho vôľu. Poslušní vždy žijú z Boha.“

„Keď si myslím, že niečo potrebujem a nemám to, Boh sa o to postará. On vie, čo potrebujem. Veľmi dôležité je vedieť sa zbaviť nepotrebných vecí. Treba však aj vedieť o všetko prosiť.“

„Nechcem byť svätou iba napoly, nebojím sa pre teba trpieť. Len jednej veci sa bojím – svojej vlastnej vôle. Vezmi si ju, lebo chcem všetko, čo chceš ty.“

„Za mrakmi je moje milované slnko.“

Zdroj: Ústav pamäti národa, www.zdenka.sk

URL adresa článku: https://christianitas.sk/odkaz-bl-zdenky-schelingovej-odpustenie-je-najvacsia-vec-v-zivote/